

Vi er ikke tilhængere af at lade pædagoger varetage undervisning i skolens fag. Sammenhæng for børn er, at der er tid nok til at arbejde med at lære og med at lege, og at de ikke udsættes for ustandselige skift, og jeg mener ikke, der bliver bedre sammenhæng af at splitte undervisningstiden op mellem lærere og pædagoger.

Men som sagt, det er kun tilladelse til at fravige lovens uddannelseskra­v i forbindelse med forsøg efter ansøgning, ministeren har bedt om. Derfor vil jeg spørge ministeren, hvordan han stiller sig til at lave en lov med tidsbegrænsning. Det kunne måske gøre forslaget lidt mere spiseligt for os.

Poul Nødgaard (DF):

I de seneste dage har der, ja, vel ikke raset, men i hvert fald været en debat om børnehaveklasserne. Jeg har forstået, at ca. 98 pct. af Danmarks børn går i børnehaveklasse, og hvis der er 2 pct. af forældrene, der ikke ønsker det, så synes jeg egentlig, man skulle give dem den frihed. Det kan der være så mange årsager til at barnet ikke gør. Alt, der er tvang, er i hvert fald ikke noget, der er groet i vores have.

Men når det er sagt, kunne jeg næsten blive helt enig med fru Addi Andersen om, at man måske skulle til at se med lidt nye øjne på de dér børnehaveklasser og måske lave det til en form for – jeg ved ikke, om det er det rigtige udtryk – indskolingsklasse. Det er vel også mere eller mindre det, dette lovforslag går ud på, at man vil lave nogle forsøg af forskellig art, og så må vi se, hvad de forsøg helt specifikt kommer til at gå ud på.

Men én ting er i hvert fald givet. Jeg har selv den store ære og glæde at have et barnebarn i en børnehaveklasse, og når hun fortæller mig, hvad de laver sådan en dag, så er der faktisk tale om en form for indskoling. Nu skal jeg nok lade være med at røbe, hvor det er, hvis det er ulovligt. Men børn har det altså sådan i dag, at de er meget videbegærlige. Det var de sikkert også for 20 og 30 år siden, men det er på en anden måde nu, og de har en utrolig stor iver efter at komme i gang med at lære noget, så jeg synes, det er glimrende, hvis man rundt omkring i landets børnehaveklasser laver en form for indskoling. Det kan man gøre på så mange måder.

Én ting er utrolig godt, og det er faktisk sket af sig selv. Det er, at den dér Berlinmur mellem børnehaveklasserne og de almindelige klasser

er fuldstændig brudt ned, og man kan også glæde sig over, at Berlinmuren mellem skolefritidsordningerne og skolen mere eller mindre er brudt ned, sådan at skolens liv er ét liv. Det synes jeg er en positiv udvikling.

I Dansk Folkeparti vil vi støtte dette forslag og ser frem til en hurtig behandling.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg takker for den meget velvillige modtagelse af dette lovforslag, og jeg er helt opmærksom på de yderligere synspunkter, der kan fremføres, når man giver sig til at diskutere indskoling og folkeskole generelt, sådan som de også er kommet til udtryk hos enkelte ordførere i dag.

Jeg skal på grundlag af et par spørgsmål sige, at dette forslag ikke fremsættes som et besparelsesforslag. Det fremsættes selvfølgelig i overensstemmelse med, hvad bemærkningerne går ud på, nemlig at sikre en bedre udnyttelse af de to personalegrupper, pædagoger og lærere. Det er jo heller ikke forkert ved denne lejlighed at minde om i overensstemmelse med 8-punktsplanen, som skoleforligspartierne har givet deres tilslutning, at her lægger vi gennem forsøgsvirksomhed op til det, vi også kalder en bedre og mere hensigtsmæssig udnyttelse af såvel de økonomiske som de personale­mæssige ressourcer.

Jeg kan også sige til spørgsmålet om administrationen af denne bemyndigelse, at det vil selvfølgelig ske med omhu, som det blev efterlyst, og det vil også ske i et samarbejde med de involverede parter. Ønsket er jo netop at få slået hul på nogle barrierer og gå nogle af de nye veje, som flere af ordførerne også har understreget undervejs i debatten. Der er ikke tale om, som jeg ser det, at her lægges der op til en heldagsskole, ej heller til obligatorisk børnehaveklasse. Det er synspunkter, man kan have, og som jo altså også er fremført, men som i hvert fald ligger uden for dette lovforslags intentioner og i øvrigt også bogstav.

Fru Addi Andersen spurgte, om man kunne gøre dette her tidsbegrænset. Det ville gøre det lettere for CD, som var de eneste, der egentlig var forbeholdne. Nu fremsættes lovforslaget her jo i overensstemmelse med 8-punktsplanen, hvor vi har sagt, at fra august 1998 og to år frem, til år 2000, vil vi se, hvordan det forløber med udmøntningen af de forslag og ideer, herunder også det udviklingsarbejde, som er sat i gang, og derefter vil vi se på, hvilke erfaringer der er gjort. Så der ligger i og for sig en tidsbe-